

Mededeling: zondag 31 januari om deze tijd begint de jaarlijkse 10-delige Radio Jazz Quiz die op 9 mei uitmondt in een quiz die in Hilversum gehouden wordt voor de beste tien van de Radio Jazz Quiz. De winnaar daarvan is op 15 oktober kandidaat voor Nederland bij de jazz quiz van de Europese Radio Unie. Behalve op deze plek wordt die wekelijkse Radio Jazz Quiz ook uitgezonden in: 'And all that Jazz' van de VARA, woensdagavond, 'Sesjun' van de Tros en 'Jazz Spectrum' van de AVRO op donderdagavond, 'Nine o'clock jazz' van de KRO, vrijdagavond, en 'Jazztime' van de NCRV op zaterdagavond. Eerste keer dus: zondag 31 januari, deze tijd, deze zender. Nu: Michiel de Ruyter, NOS Jazzgeschiedenis, deel 109.

plaat 1 Meade Lux Lewis: Mr. Freddie Blues (Meade Lux Lewis)
B/5 - 3:00 - Jazz Piano JP 5006

"Mr. Freddie Blues" heette dit stuk, het is inderdaad een 12-matige blues, maar ook Boogie Woogie. Een blues-piano-stijl die mogelijk al in het eerst decennium van deze eeuw is ontstaan, maar in elk geval niet later dan de begin twintiger jaren. Boogie Woogie, ook wel Honky Tonk en Barrelhouse genoemd naar de soort kroegen waar ~~bluesmuziek~~ in deze stijl de dansmuziek door een solo-pianist gespeeld werd, kenmerkt zich door steeds herhaalde figuren in de linkerhand ^{als} ritmisch-harmonische basis waarop de rechterhand steunt. Zelden wordt met de rechterhand melodie gespeeld in de strikte betekenis ervan, maar ook weer ritmische figuren, hoewel dan juist zonder het herhalingspatroon van links. Omdat altijd de ^{eenvoudige} drie ~~accordeo~~ accordeo van het bluesschema worden aangehouden lijkt Boogie Woogie erg simpel, deze muziek kan ritmische zeer verijnd en ingewikkeld zijn, waardoor niet alleen erop dansen, maar ook ^{meer} ~~luisteren~~ luisteren erg leuk kan zijn.

"Mr. Freddie Blues" was van Meade Lux Lewis, hij speelde het voor Decca op 11 januari 1936 in Chicago waar hij werkte; soms als pianist, soms als auto-wasser. 23 december 1938 organiseerde promotor-producer John Hammond in de New Yorkse Carnegie Hall een concert onder de titel 'From Spirituals to Swing'. Hij nodigde drie Boogie Woogie-pianisten uit, twee uit Chicago: Meade Lux Lewis en Albert Ammons, en één uit Kansas City, Pete Johnson, die ook een zingende ober meebracht, Joe Turner. Zoals de Swing en de drive van de bands in Kansas City sterker was dan waar ook in de States, zo was dat met Boogie Woogie en ^{gezongen} ~~Blues~~ Pete Johnson en Joe Turner in Carnegie Hall.

plaat 2 Pete Johnson/Joe Turner: It's all right baby (Turner, Johnson)
II B/3 - 2:37 - Vanguard VSD 47/48
in appl. faden

Op ^{deze} plaat genoemd "It's all right Baby", maar feitelijk "Roll 'em Pete" -

Pianist Pate Johnson en bluessinger Joe Turner uit Kansas City, 23 december 1938 in Carnegie Hall op John Hammond's concert 'From Spirituals to Swing'. Pete Johnson werd 24 maart 1904 geboren in Kansas City, Missouri, hij speelde lang niet alleen Boogie, maar in die kwaliteit haalde Hammond hem voor een optreden met Benny Goodman naar New York, ~~en~~ ~~dit~~ en ~~dit~~ dit concert. Daardoor werd Johnson bekend als DE Boogie-pianist in de specifieke KayCee-stijl. Twee voorbeelden, dit is "Climbin' and screamin'".

plaat 3 Pete Johnson: Climbin' and screamin' (Pete Johnson)
B/6 - 3:17 - Oldie Blues OB 2806

"Climbin' and screamin'", Pete Johnson's Kansas City-Boogie, opgenomen door Solo Art in New York City, 16 april 1939. En dit is van een goed jaar later: "Blues on the down beat".

plaat 1 Pete Johnson: Blues on the down beat (Pete Johnson)
A/voorlaatst - 3:12 - Jazz Piano JP 5006

"Blues on the down beat", Decca, New York City, 23 augustus 1940 toen de Boogie Woogie-rage over zijn hoogtepunt heen was. Want dat naar New York halen van Pete Johnson die we net hoorden, en die twee Boogie-pianisten uit Chicago, had een korte, hevige Boogie-golf in piano-jazz tot gevolg. De meest gladdige bar-pianist deed pogingen, Art Tatum kwam er nie absoluut onderuit, en er ontstonden oneigenlijke afleidingen in kleine en grote bands, terwijl Boogie Woogie typisch een piano solo muziek is. Uit Chicago: Albert Ammons.

plaat 4 Albert Ammons: Boogie Woogie Blues (Albert Ammons)
A/2 - 2:27 - Storyville SLP 299

Albert Ammons met zijn "Boogie Woogie Blues" *gedaakt in La Pinetop Smith* op 4 februari 1939 in het Saturday Night Swing Club-programma van NBC Radio, New York City, ~~dit~~ dit komt uit Chicago.

plaat 5 Albert Ammons: Shout for joy (Albert Ammons)
B/voorlaatst - 1:22 - Storyville SLP 184

"Shout for Joy" kwam, ook weer via NBC die toen zoveel jazz in zijn programma's deed, uit Hotel Sherman in Chicago, ~~september~~ september/oktober 1939. Albert Ammons was in 1907 in de Windy City geboren, Meade Lux Lewis op 4 september 1905.

idem Meade Lux Lewis: Bear cat crawl (Meade Lux Lewis)
B/2 - 2:11 - idem

"Bear cat crawl" door Meade Lux Lewis, *waar sept/okt '39* radio NBC vanuit ~~Hotel Sherman~~ Hotel Sherman Chicago, waar niet alleen Albert Ammons en Meade Lux Lewis samen speelden en afzonderlijk, als gevolg van dat John Hammond concert in Carnegie Hall 1938, ~~te~~ werden ze veelvuldig met z'n drieën op, dus met ook Pete Johnson erbij. ~~In~~ ~~1938~~ 1938 hadden ze in New York ~~deze~~ *deze* plaat gemaakt.

plaat 6 Albert Ammons/Pete Johnson/Meade Lux Lewis: Boogie Woogie Prayer
B/3 - 3:42 - CBS S 67257

(Ammons, Johnson, Lewis)

"Boogie woogie prayer" heette de gezamenlijke krachtsinspanning van Albert Ammons, Pete Johnson en Meade Lux Lewis voor Vocalion in New York City op 30 december 1938. Zij werden, en zijn, de drie bekendste Boogie pianisten. Ammons overleed al in 1949, Lewis in '64 en Johnson, die ooit nog eens met Jazz at the Philharmonic in Nederland speelde, in 1967. Maar er waren meer boogie woogie pianisten. Veel meer. Eén was een heel uitzonderlijke, met hem sluit ik volgende keer het onderwerp Boogie Woogie af: Jimmy Yancey. Dit was deel 109 in de NOS Jazzgeschiedenis, M&R.

plaat 7 Jimmy Yancey: State Street Special (Jimmy Yancey)
B/2 - 2:40 - RCA 730.561

0 0 0 0 0

24 30

3 42

2 ✓ 12

opm. 14-1, 82
NA 86068